

Locul minunat - teatru: "Oratoriul Don Bosco"...
o fetiță orfană pleacă în căutarea unui "loc minunat". Pe drum, descoperă răutățile copiilor,
dându-și seama în final, că singurul loc minunat, este acel loc sărăcăcios de unde ea a plecat,
unde o așteptau cu drag prietenii săi ...
by *Maria A.*

Locul minunat

Actul I

Scena - Un ambient sărăcăcios, câteva cartoane puse unul peste altul în dezordine, ce înlocuiesc patul copiilor, una sau două pături murdare și rupte pentru copiii care dorm!

Câteva resturi de hârtii, cartoane, saci negri...etc. ce completează scena.

Singura care nu doarme este RALUCA, care mai vorbește încă cu Anca, prietena sa.

Persoanele – ANCA o fată veselă și vioaie, uneori puțin cam plângăcioasă, ce caută mângâiere de la cei din jur!

RALUCA – prietena Ancăi.

IULIANA – o fetiță destul de robustă, prietena Ancăi !

ANDREI - ... cel mai glumeț din grup... râde și glumește mereu, chiar și atunci când ți se pare că este trist; și el e prietenul Ancăi și a Iulianeii.

CLAUDIA – este sora Iulianeii, și bineînțelele prietenă cu toți ceilalți.

Sunt patru copii orfani, care au găsit ca adăpost acest loc, nu întotdeauna așa de cald și de primitiv ca cel de acasă... dar viața nu este așa de simplă pentru toți copiii.

Iuliana, Andrei și Claudia dorm, în timp ce

RALUCA și Anca încă mai stau de vorbă! Este cam târziu.. afară s-a înnoptat deja, iar ceilalți trei copii dorm de câțiva timp. (Trebuie puțină lumină pentru scenă, dacă e posibil doar un far nu prea puternic ce emană o lumină albăstrui.)

(MUZICĂ: Giubileo NR. 4)

POVESTITORUL – *(Vorbind despre ANCA) Câteva zdrențe ce-i acoperă trupul, un zâmbet ce uneori ar vrea să urle, un suflet cald acoperit de chipul său dur. Vremuri grele, și totuși pe zi ce trece descoperă mereu doar lucruri minunate, ajutat bineînțelele de prietena sa RALUCA. Ar fi vrut să cunoască o lume mai bună, al cărei simbol să fie un zâmbet adevărat pe care să-l poți dăruie fiecărui copil! .. Pentru ea însă, viața nu este un vis, este o dură aventură! Cu toate acestea deseori are curajul de a visa. În fiecare seară nu face altceva decât să privească cerul. Cunoaște aproape toate stelele ; totuși,*

Locul minunat - teatru: "Oratoriul Don Bosco"...
o fetiță orfană pleacă în căutarea unui "loc minunat". Pe drum, descoperă răutățile copiilor,
dându-și seama în final, că singurul loc minunat, este acel loc sărăcăcios de unde ea a plecat,
unde o așteptau cu drag prietenii săi ...
by *Maria A.*

RALUCA reușește mereu să găsească câte o poveste pe care ANCA să nu o știe, repetându-i de fiecare dată că "fiecare stea are povestea ei, după cum fiecare om are povestea lui!" ...Și ANCA are povestea ei ! ...Și e așa de fericită alături de prietenii săi, care ca de obicei au adormit deja... .

RALUCA – De ce nu mergi la culcare ANCA? Toți ceilalți copii au început să viseze deja !

ANCA – (*sigur pe el, vorbind ca un adevărat adult*) Ah ! nu-ți fă griji, pot dormi când vreau... . nimeni nu mă va certa, de acum sunt destul de mare ca să-mi port de grijă și singură! Așa că pot să fac ce vreau!

RALUCA – Ei bine, atunci dacă tot nu vrei să dormi, vreau să-ți propun ceva foarte interesant ! Dar cu o condiție... Eu îți voi arăta stelele, iar după aceea tu vei merge la culcare! De acord?

ANCA – Ah! Ce să spun... văd aceleași stele în fiecare seară, le cunosc deja pe toate, ... și totuși... Dar mai întâi aș vrea să aud ceea ce tu vrei să-mi povestești, după care ... vom mai vedea !

RALUCA – (*foarte misterios*) Bine ! Eu sunt de acord! ... privește !!! Sunt așa de multe stele, însă fiecare are povestea ei !

ANCA – Este adevărat?

RALUCA – Sigur că da ! Fiecare stea ascunde câte un fapt real, petrecut cu mult timp în urmă, mai înainte ca noi să fi existat! Știi, acum mii și mii de ani, aceste stele purtau pe pământ pentru fiecare copil câte un înger, care să aibă grijă de el!

ANCA – Oaaa! Erau într-adevăr timpuri minunate, ... ce păcat că astăzi lumea s-a schimbat așa de mult, iar lumea e așa de rea, căci uită că și noi avem niște suflete așa de minunate!

RALUCA – Din păcate așa este, dar haide să privim aceste stele... Privește, vezi acolo sus este o stea ce strălucește mai mult decât toate celelalte... vezi e puțin cam roșiatică... Privește !

ANCA – Unde ?

RALUCA – În dreapta sus...

ANCA – A! Da! E nemaipomenit de frumoasă!

RALUCA – Ei bine, acum privește atentă în jurul ei, și spune-mi dacă mai vezi și alte stele.. opt stele aproape la fel de strălucitoare...

ANCA – Una... doua... trei... patru...

RALUCA – După tine ANCA, se aseamănă cu ceva aceste stele ?

ANCA – Buuu!!! Nu văd decât un mare romb!

RALUCA – Ai dreptate ! dar ai uitat de celelalte două stele care sunt așezate exact ca o ...

ANCA - ...ca o coadă !

RALUCA – Chiar așa ! Acum sunt sigură că vei reuși să ghicești cu ce se poate asemăna acest grup de stele, adică această constelație !

ANCA – Ah! Nu crezi că e cam dificil?dar să vedem... coada... rombul ce pare a fi un... (*exclamând de bucurie*) a! sigur! E cumva un vultur ceea ce tu vrei să îmi arăți ?

RALUCA – Ești într-adevăr o fată minunată !

ANCA – (*puțin cam orgolios de descoperirea făcută începe să urle*) E minunat ! Ce frumos este cerul! Vreau să-mi arăți toate constelațiile !

Între timp urletele lui ANCA îi trezesc pe ceilalți trei prieteni ai lui!

IULIANA – ANCA, ANCA! Nu mai țipa așa, uite ne-ai trezit din somn!

CLAUDIA – Are dreptate! Iar eu aveam un vis așa de frumos! Dar tu mi l-ai întrerupt... ah ! ...mingea... păpușa...! Nici nu-mi mai amintesc ce făceam eu!

Între timp se trezește și ANDREI, care ca întotdeauna este vesel, râde și nu-l interesează faptul că ceilalți l-au trezit din somn.

ANDREI – Prieteni, îmi pare rău că aseară am adormit fără să vă spun până la capăt acel banc minunat, bancul cu...

TOTI CEILALȚI – A! nu! Ni l-ai spus deja de o sută de ori!

ANCA – Vă rog să mă iertați că v-am trezit din somn, dar... Veniți și voi! (*se apropie cu toții*) Uitați-vă pe cer ! Vedeți vulturul (*arătându-le cu mâna*) ...Este constelația pe care

RALUCA mi-a arătat-o în această seară, și mi-a promis că îmi va spune și o poveste... Veniți și voi să o ascultați!

TOTI CEILALȚI – Aaaaa!!!

RALUCA – Știți și voi că fiecărei stele îi corespunde câte o poveste minunată, așa că ascultați-mă cu atenție! Aceste stele formează vulturul, o constelație care îmi amintește de Jupiter, un zeu pe care grecii îl numeau Zeus, și care era venerat pentru că proteja oamenii de pe pământ, mai ales copiii.... (*copiii încep să adoarmă*) Vulturul care în acele timpuri... (*își dă seama că ANCA, ANDREI, IULIANA și CLAUDIA au adormit în timp ce el povestea*) Sinceră să fiu, eram sigur că se va întâmpla astfel, așa că nu-mi rămâne altceva de făcut decât să mă culc și eu! (*adoarme și RALUCA*).

Între timp se sting luminile, se lasă puțină muzică, nu mai mult de câteva secunde, ... toți copiii visează... Dar imediat se face dimineață, se aprind din nou luminile, rămâne același decor, iar cei patru prieteni încep să se trezească!

(MUZICA : ANGELS nr. 3,4)

IULIANA – Nu e posibil! S-a făcut deja ziuă!... și visam așa de frumos!

ANCA – La fel și eu... Visam că un om ce se aseamăna foarte mult cu cel despre care ne povestea aseară RALUCA, a venit...

CLAUDIA - .. și ne-a invitat ...ah! nu-mi amintesc bine...

ANDREI - ...într-o curte mare, unde erau mulți, mulți, copii care se jucau .. erau așa de fericiți!

RALUCA - .. da, eram și eu cu voi... și ne jucam împreună!

TOȚI CEIALȚI – *(uimiți strigă cu toții în cor, ridicându-se în picioare)* Am avut cu toții același vis!!!!

ANCA – Minunat!

ANDREI – Ce glumă bună!

CLAUDIA – Oare ce vrea să spună acest vis?

Pentru câteva secunde se gândesc la acel vis în liniște...

RALUCA – mie după acest vis, mi-a venit o idee minunată!

IULIANA – Vrem să o auzim și noi!

RALUCA – Propun să pornim chiar astăzi în căutarea acestui loc minunat! Faptul că am avut cu toții același vis, și am văzut cu toții același loc minunat, vrea să spună că există într-adevăr!

IULIANA – Eu .. nu știu... poate!

ANDREI – Ha! HA! Uite cine mai crede în vise!

CLAUDIA – Nu râde!, ar fi minunat să putem găsi acest loc!

ANCA! – La fel cred și eu, dar mie mi-e cam teamă să ne despărțim chiar acum!

RALUCA – Nu vă fie teamă, uite ANCA, eu voi merge cu tine!

IULIANA – Și când ne vom întoarce ?

RALUCA – Imediat ce vom descoperi acest loc, ne vom întoarce ca să-i anunțăm și pe ceilalți ! Promiteți cu toții că veți face așa?

TOȚI CEIALȚI – Promitem!

ANCA – Bine, atunci să mergem, să nu mai pierdem timpul!

ANDREI – Să mergem!

(Între timp încep să iasă din scenă!)

CLAUDIA – Pa! Prieteni!

IULIANA – Pa!CLAUDIA! PA! Pe curând!

Locul minunat - teatru: "Oratoriul Don Bosco"...
o fetiță orfană pleacă în căutarea unui "loc minunat". Pe drum, descoperă răutățile copiilor,
dându-și seama în final, că singurul loc minunat, este acel loc sărăcăcios de unde ea a plecat,
unde o așteptau cu drag prietenii săi ...
by **Maria A.**

RALUCA – Să nu uitați promisiunea!!!

Locul minunat - teatru: "Oratoriul Don Bosco"...
o fetiță orfană pleacă în căutarea unui "loc minunat". Pe drum, descoperă răutățile copiilor,
dându-și seama în final, că singurul loc minunat, este acel loc sărăcăcios de unde ea a plecat,
unde o așteptau cu drag prietenii săi ...
by *Maria A.*

Actul II

Scena – De această dată va reprezenta o stradă. Eventual se pot adăuga un copac, niște flori... etc.

Personaje – IULIANA – în timp ce prezentatorul face introducerea, el se plimbă pe scenă!

POVESTITORUL

ALȚI 4 COPII

POVESTITORUL – Au plecat în căutarea unui loc minunat, convinși că există! Sunt plini de entuziasm și curajoși. Cu toate că vor întâlni multe dificultăți, nu se vor descuraja; vor privi mereu spre acel ideal pe care știu că-l pot atinge! Vor reuși ei, oare?

IULIANA – Îmi este atât de dor de ANCA, de ANDREI și de glumele sale, de CLAUDIA și de RALUCA ! ...îmi amintesc bine de prima zi în care ne-am cunoscut.... Eram cu toții triști, eram singuri și fără nici un prieten... Îmi amintesc de ANCA și de RALUCA... Nu s-au schimbat deloc... și atunci ca și acum priveau cerul înstelat, încercând să recunoască acele constelații ce pentru mine sunt și acum pline de mister... de fapt nici nu prea reușeam să înțeleg bine tot ceea ce

RALUCA îi explica ANCĂI...

Eram cu CLAUDIA, surioara mea, și căutam un loc unde să ne adăpostim peste noapte ... era frig, iar teama de a dormi încă o noapte sub cerul liber, creștea în noi la fiecare pas... Dar norocul nostru a fost că am întâlnit-o pe ANCA... am rugat-o să ne accepte și pe noi în micuța sa ascunzătoare ; din prima clipă în care am văzut-o, mi-am dat seama că era o fată de treabă... Ne-a primit... spunea că de câtva timp, visa mereu să plece în căutarea unui loc minunat despre care

RALUCA îi povestea mereu atâtea și atâtea lucruri minunate... spunea că acolo toți copiii sunt fericiți și se pot juca împreună ! ANCA este o prietenă bună, așa că am decis împreună cu CLAUDIA ca să rămânem cu ea ! Din acea zi, nu ne-am despărțit niciodată până astăzi, când am decis să pornim în căutarea aceluia loc minunat de care ne vorbea ANCA....

De când l-am cunoscut, ANDREI era un băiat cu care puteai să stai vesel în orice moment... Nici nu știu cum ar fi trecut timpul fără el ! E așa de simpatic ! Chiar și în momentele cele mai triste, el știe

cum să te înveselească, privind viața cu bucurie... E adevărat că uneori mai exagerează, ... cu toate acestea e un copil minunat! Aș asculta cu plăcere acum o glumă de-a lui ANDREI...

Între timp, apar pe scenă patru copii care se joacă cu o minge. IULIANA se apropie de ei și-i întreabă:

IULIANA – Oaaa! Ce mai faceți prieteni? Vă văd atât de fericiți că aș putea jura că veniți dintr-un loc minunat, unde toți copiii se pot juca împreună și sunt fericiți!

Cei patru copii, sunt cam răutăcioși, iar la auzul acestor cuvinte, îl tratează cu multă indiferență!

PRIMUL COPIL – Dar cine o mai fi și deșteapta asta?

AL II-LEA COPIL – Să nu cumva să îmi spui că ai vrea să te joci și tu cu mingea noastră!

AL III-LEA COPIL – Eu cred că dacă în câteva secunde nu vei dispărea, te vom ajuta noi (*și îi arată pumnul*)

AL IV-LEA COPIL – (*îi trage o minge în cap, după care..*) Zdrențăroaso! Sper să-ți fie învățătură de minte aceasta!

Cei patru copii ies de pe scenă; IULIANA continuă:

IULIANA – Se pare că astăzi nu sunt chiar așa de norocoasă... sper ca măcar ANCA, CLAUDIA ANDREI și RALUCA să aibă mai mult noroc...

Puțină muzică ; între timp se sting luminile (sau se micșorează intensitatea), IULIANA părăsește scena, după care va începe actul III.

(MUZICA : GLADIATORUL nr. 12)

Locul minunat - teatru: "Oratoriul Don Bosco"...
o fetiță orfană pleacă în căutarea unui "loc minunat". Pe drum, descoperă răutățile copiilor, dându-și seama în final, că singurul loc minunat, este acel loc sărăcăcios de unde ea a plecat, unde o așteptau cu drag prietenii săi ...
by *Maria A.*

Actul III

Scena – Același decor!

Personaje – CLAUDIA – Intrând pe scenă va găsi o păpușă!

DOUĂ FETIȚE

ANDREI

Scena începe cu cele două fetițe răutăcioase, care vor să distrugă păpușa pentru simplul motiv că nu le place! Îi rup o mână, îi rup hainele, după care o lasă abandonată în mijlocul scenei...

POVESTITORUL – Uneori nici noi nu ne dăm seama de răul pe care putem să-l provocăm datorită egoismului nostru... Săraca CLAUDIA, va continua drumul spre locul minunat, dar dificultățile încep să apară! E destul de greu pentru o fetiță de vârsta ei să călătorească de una singură într-o lume așa de crudă... Cu siguranță va avea nevoie de ajutor! Se va găsi oare cineva care să o ajute?

Între timp apar pe scenă cele două fetițe...

PRIMA FETIȚĂ – Ți-am spus de o mie de ori să nu mai vii la joacă cu această păpușă antipatică!

A DOUA FETIȚĂ – Sinceră să fiu, nici mie nu-mi prea place, dar mama a spus că nu-mi va cumpăra alta până când nu se va strica aceasta... și nu știu cum să fac!

PRIMA FETIȚĂ – Atunci, ce mai aștepti! Trebuie să o distrugem! Doar în acest fel, părinții îți vor cumpăra o altă păpușă! ... dar de data aceasta sper să-ți cumpere una mai simpatică...

A DOUA FETIȚĂ – Ai dreptate!

PRIMA FETIȚĂ – (încep să tragă de săraca păpușă) Uite ce i-am făcut eu! Ura! I-am distrus haina!

A DOUA FETIȚĂ – Ura! I-am rupt o mână!

PRIMA FETIȚĂ – Arunc-o, de acum nici măcar nu ne mai interesează!...

Aruncă păpușa, și părăsesc scena, iar între timp din cealaltă parte intră CLAUDIA care văzând păpușa este cuprinsă de milă și încearcă să o refacă!

CLAUDIA – A! Săraca de tine, cât mi-aș fi dorit să am și eu o păpușă atât de minunată!! Dar cine a fost în stare să-ți facă un rău așa de mare? Ești chiar simpatică... uite, acum îți aranjez hăinuța,

o fetiță orfană pleacă în căutarea unui "loc minunat". Pe drum, descoperă răutățile copiilor, dându-și seama în final, că singurul loc minunat, este acel loc sărăcăcios de unde ea a plecat, unde o așteptau cu drag prietenii săi ...

by Maria A.

... la fel și mânuța... acum sper să-ți fie mai bine (o strânge la piept, alintând-o).

Între timp apar din nou cele două fetițe...

PRIMA FETIȚĂ – Dar uite cine îndrăznește să se joace cu păpușa noastră...

CLAUDIA – Nu este adevărat! Ați abandonat-o... ați distrus-o... Sunteți fără nici un pic de suflet!

A DOUA FETIȚĂ – Mincinoaso, e păpușa noastră, așa că dă-ne-o, și nu o mai fă pe deșteapta...

CLAUDIA – Nu, nu e adevărat!

PRIMA FETIȚĂ – Zdrențăroaso! Acum îți vom arăta noi ție cui aparține această păpușă!!!

Se năpustesc asupra ei, încep să o tragă de păr... CLAUDIA strigă după ajutor!

Apare ANDREI!!!

ANDREI – (*despărțindu-le*) Hei! Lăsați-o în pace! E prietena mea” dacă îi faceți vreun rău, veți avea de a face cu mine!

Cele două fetițe o iau la fugă, ieșind de pe scenă!

PRIMA FETIȚĂ – Ce brutal!

A DOUA FETIȚĂ – Nici măcar nu știe cum să se comporte cu o fată! Ha! Ha!

ANDREI – CLAUDIA, ce ți-au făcut cele două?

CLAUDIA – Mulțumesc ANDREI, nu știu cum m-aș fi descurcat fără tine! Acum îmi este mai bine! Am tot căutat acel loc minunat, dar se pare că nu sunt chiar așa de norocoasă ca tine!

ANDREI – Da de unde! Nici eu nu am reușit să găsesc acel loc... totuși nu mi-am pierdut speranța; sunt sigur că ANCA și RALUCA vor găsi ceva până la urmă! Sunt mult mai istețe decât noi!

CLAUDIA – La fel sper și eu... și văzându-te atât de optimist, sunt sigură că totul va merge bine! Apropo... nu cumva și tu ai pățit ceva pe drum de te încrezi așa de mult în ANCA?

ANDREI – E! Ceva ceva s-a întâmplat, dar eu ca un bun băiat ce sunt, am rezolvat totul! Important e să nu pierzi niciodată zâmbetul și voia bună! Iar acum eu aș propune să mergem să-l căutăm pe ANCA, pe IULIANA și pe RALUCA! Cred că și ție ți-e dor de ele!

CLAUDIA – ai dreptate! Să mergem!

Părăsesc scena! Se sting luminile, din nou puțină muzică!

(MUZICA : STRAUSS nr. 7)

Locul minunat - teatru: "Oratoriul Don Bosco"...
o fetiță orfană pleacă în căutarea unui "loc minunat". Pe drum, descoperă răutățile copiilor,
dându-și seama în final, că singurul loc minunat, este acel loc sărăcăcios de unde ea a plecat,
unde o așteptau cu drag prietenii săi ...
by **Maria A.**

Actul IV

Scena – Decorul asemănător unui Oratoriu... niște copii care se joacă, 2-3 mingi, etc.

Personajele – ANCA ȘI RALUCA

BARTOLOMEU

DON BOSCO

IULIANA , CLAUDIA ȘI ANDREI

Intră pe scenă alergând oprindu-se în centru ANCA și RALUCA!

ANCA – RALUCA, ai repetat de o mie de ori că la sfârșitul acestei curse ne așteaptă o surpriză! Însă eu nu mai reușesc să mă țin pe picioare!

RALUCA – Am înțeles! Am înțeles! Spune-mi te rog, cât este ceasul, doar așa voi ști dacă am terminat această cursă, sau nu!

ANCA – Dar, RALUCA! Nu ți se pare că exagerezi? De unde să știu eu cât este ceasul, dacă nici măcar nu am ceas?

RALUCA – Simplu! Întreabă pe cineva!

Între timp intră pe scenă Bartolomeu, fluierând plin de fericire!

ANCA – Hei băiatule! Te rog să-mi spui și mie cât este ceasul!

BARTOLOMEU – Dar ce importanță mai are ora? Sunt atât de fericit!

ANCA – Ce să spun! De unde toată această fericire?

BARTOLOMEU – Apropo, mai întâi de toate... eu mă numesc Bartolomeu!

ANCA – Plăcere! Eu sunt ANCA, iar ea este RALUCA prietena mea!

BARTOLOMEU – Știi, înainte eram un băiat de cartier, cam golan și foarte trist... eram orfan și de mamă și de tată..., când... într-o zi am descoperit un loc minunat...

ANCA ȘI RALUCA – Locul minunat!?!

BARTOLOMEU – Da! ORATORIUL !!! Știam eu că nu mă veți crede!

ANCA – Dimpotrivă... dacă ai ști de când căutăm și noi acest loc minunat! Nu este așa, RALUCA?

RALUCA – Da, sigur că da!

BARTOLOMEU – Atunci, v-aș putea ajuta eu! Este un loc atât de minunat, toți copiii sunt fericiți și se joacă împreună! Și mai este și Don Bosco, care ne ajută ori de câte ori avem vreun necaz!

RALUCA ȘI ANCA – Cine? Don Bosco?

BARTOLOMEU – Da, Don Bosco! El este un preot care a creat acest loc minunat pentru noi copiii!

RALUCA ȘI ANCA – Oaaa!!!

POVESTITORUL: Era 8 decembrie 1841 când don Bosco îl salvă pe Bartolomeu de la o bătaie sigură: Bartolomeu intrase în sacristie fără să fi cerut voie și de aceea bătrânul sacristan îl dădu afară în șuturi; imediat don Bosco sări să-l apere și deși nu-l văzuse niciodată, spuse că ei doi sunt prieteni. Când s-a terminat Sfânta Liturghie, Bartolomeu îl așteptă pe acest preot care i-a salvat pielea. Don Bosco zâmbind îl întrebă:

DON BOSCO - Dragul meu prieten, cum te numești ?

BARTOLOMEU - Garelli Bartolomeu.

DON BOSCO – De unde ești de loc ?

BARTOLOMEU – Din Asti.

DON BOSCO – Mai trăiește tatăl tău ?

BARTOLOMEU – Nu, a murit.

DON BOSCO – Dar mama ta ?

BARTOLOMEU – Și ea e moartă.

DON BOSCO – Câți ani ai ?

BARTOLOMEU – 16.

DON BOSCO – Știi să scrii și să citești ?

BARTOLOMEU – Nu știu carte.

DON BOSCO – Dar Prima Sfântă Împărtășanie ai făcut-o ?

BARTOLOMEU – Nu încă.

DON BOSCO – Știi să fluieri ?

BARTOLOMEU – Da !!! Ascultă... (*flurieră tare*).

DON BOSCO – OK bravo. Dar ia ascultă, spune-mi: mergi la Catehism ?

BARTOLOMEU – Nu îndrăznesc.

DON BOSCO – De ce ?

BARTOLOMEU – Pentru că puștaniii știu să răspundă mai bine decât mine; mi-e rușine.

DON BOSCO – Ai vrea să-ți dau lecții de catehism ?

BARTOLOMEU – Foarte bucuros !

DON BOSCO – Chiar și aici ?

BARTOLOMEU – Numai să nu mă mai ia nimeni la bătaie !

DON BOSCO – Fii liniștit. Acum ești prietenul meu și toți te vor respecta. Când ai vrea să începem lecțiile de catehism ?

BARTOLOMEU – Când doriți dumneavoastră.

DON BOSCO – Chiar și astăzi ?

BARTOLOMEU – Bine.

DON BOSCO – Chiar și acum ?

BARTOLOMEU – Cu plăcere ! Și din acea zi, a început să mă învețe să scriu și să citesc, iar acum am început să frecventez din nou școala, ajutat de Don Bosco! Acest loc este într-adevăr un loc minunat!

ANCA – Ai auzit RALUCA? Este nemaipomenit!

RALUCA – Adevărat! Îmi doresc așa de mult să merg și eu în acest loc!

ANCA – Și eu la fel, dar cred că este așa de plin acest loc, încât nu cred că mai este loc și pentru noi!

BARTOLOMEU – Dar, prieteni! Nu vă faceți griji! Veniți! Don Bosco cu siguranță vă va primi și pe voi; de altfel, este loc pentru toți! Curaj! Veniți!

ANCA – RALUCA, tu ce spui!

RALUCA – Eu spun că dacă tot am făcut atâta drum până aici ca să găsim acest loc, nu putem renunța chiar acum! Aceasta este cursa despre care îți vorbeam eu!

ANCA – Ai dreptate! Dar mă gândesc ce fac oare IULIANA , ANDREI și CLAUDIA! ...Pe unde or umbla?

RALUCA – Ai încredere în mine, căci eu sunt sigur că mai devreme sau mai târziu îi vom reîntâlni!

ANCA – Oare au abandonat deja această stradă?

RALUCA – Nu cred! Îi cunosc destul de bine, și nu cred că ei ca și noi ar renunța la un loc atât de minunat!

BARTOLOMEU – Bine! Veți mai vorbi după aceea, acum veniți!

RALUCA ȘI ANCA – venim! Venim!

*Puțină muzică, cei trei fac câțiva pași, după care apare Don Bosco.
(MUZICA : STRAUSS nr. 13)*

DON BOSCO – Bartolomeu! Văd că ai niște prieteni noi! Aș vrea să-i cunosc și eu dacă nu te superi!

BARTOLOMEU – Bună ziua Don Bosco! Ele sunt ANCA și RALUCA!

DON BOSCO – Ce plăcere să vă cunosc! Mi se pare că ați călătorit până acum! Vă văd cam obosite!

ANCA – Obosite? Noi niciodată! Suntem așa de fericiți! Am plecat împreună cu prietenii mei în căutarea acestui loc minunat, unde toți copiii se pot juca împreună și sunt atât de fericiți! Mi se pare că visez, atât sunt de fericit că am găsit acest loc minunat! Totuși nu-i

pot uita pe prietenii mei care au plecat și ei în căutarea acestui loc minunat!

DON BOSCO – Fii liniștită! Acum, mergi și te joacă și tu cu ceilalți copii, și eu îți promit că prietenii tăi vor sosi aici cât de curând.

ANCA – Îți mulțumesc din inimă Don Bosco, știi... totul pentru noi a pornit de la un vis! Dar nu un vis ca oricare altul ... l-am visat toți patru, după ce RALUCA ne-a povestit...

DON BOSCO – Un vis a fost și pentru mine când am început să dau viață acestui loc atât de minunat... un vis devenit realitate!

ANCA – Bine, Don Bosco, atunci voi merge puțin la joacă!

Dar nu reușește să facă doi pași căci iată cine se apropie... Sunt chiar prietenii lui!

IULIANA , ANDREI, CLAUDIA – ANCA? RALUCA? În sfârșit v-am regăsit!

ANCA – Don Bosco, ei sunt prietenii mei! Ea este IULIANA , ea este CLAUDIA sora ei, iar el este ANDREI, cel mai vesel dintre toți!

DON BOSCO – Ce plăcere să vă cunosc! Sunteți cu toții bine veniți în acest loc minunat! De acum vă veți putea juca în liniște, și veți fi mereu fericiți!

O scurtă pauză în care cei patru împreună cu ceilalți copii care erau pe scenă se joacă, după care se reîntorc cu Don Bosco!

(MUZICA : STRAUSS nr.1)

DON BOSCO – Acum s-a inserat deja, dar de acum sunteți bineveniți în acest loc. Veți fi mereu invitații mei; tot ceea ce va trebui să faceți este să fiți mereu fericiți! Nu uitați că mâine vă așteaptă o zi încărcată de bucurie și voie bună! Pe mâine, copii!

TOȚI CEILALȚI – Pe mâine! La revedere, Don Bosco!

Toți părăsesc scena, rămân doar cei patru copiii împreună cu RALUCA!

ANCA – Sunt așa de fericit că v-ați reîntors cu toții teferi!

IULIANA – Am atâtea aventuri să vă povestesc!

CLAUDIA – Nici nu vreau să mă mai gândesc prin câte am trecut!!! Acum sunt fericită că și visul nostru a devenit realitate!

ANDREI – Știam eu că totul se va termina cu bine!

RALUCA – Eu propun să ne culcăm, căci mâine după cum a spus și Don Bosco, ne așteaptă o zi plină de surprize! Noapte bună!

TOȚI CEILALȚI – Noapte bună!!!

Locul minunat - teatru: "Oratoriul Don Bosco"...

o fetiță orfană pleacă în căutarea unui "loc minunat". Pe drum, descoperă răutățile copiilor, dându-și seama în final, că singurul loc minunat, este acel loc sărăcăcios de unde ea a plecat, unde o așteptau cu drag prietenii săi ...

by Maria A.

POVESTITORUL – Și din acea seară, viața lor se schimbase.... Vor cunoaște mulți, mulți copii, așa cum au visat, și vor fi mereu fericiți! Don Bosco îi învață să scrie și să citească, îi ajută să meargă la școală, iar ei crescând, au rămas fericiți! Acest loc pentru ei a fost și va rămâne mereu un LOC MINUNAT! Și mulți mulți alți copii au ajuns în acel loc, găsind fericirea...descoperind noi prieteni... descoperind o viață nouă!!!!
(MUZICA : GLADIATORUL nr. 17)

SFÂRȘIT